

TENDOVAGINITIS ALS ONGEVALSGEVOLG.

In verband met het geval van tendovaginitis — naar aanleiding waarvan mijn eerste „ingezonden” in het *Tijdschrift* van 22 Februari ll. geplaatst werd met het naschrift van collega BROCX en nadere beschrijving, benevens mijn meening omtrent de waardeering daarvan, in het *Tijdschrift* van 15 Maart d. a. v., — in verband hier mede is het mij een genoegen te kunnen mededeelen, dat mij heden een bericht van het bestuur der Rijksverzekeringsbank bereikte, „dat de geneeskundige behandeling van H. L. (ongevalsnummer 353815A) alsnog te onzen laste kan worden gebracht, aangezien op grond van nader geneeskundig advies aan genoemden getroffenene o. a. alsnog schadeloosstelling ex artikel 14 Ongevallenwet 1921 is toegekend”.

Boven de ziektegeschiedenis van dezen patiënt zal ik met voldoening het motto: „eind goed al goed” plaatsen.

Utrecht, 2 April 1930.

K. A. ROMBACH.

HET ALGEMEEN MIJNWERKERSFONDS VAN DE STEENKOLENMIJNEN
IN LIMBURG.

In het *Tijdschrift* van 15 Februari jl., bldz. 817 troffen wij een antwoord aan van collega WALLER op ons artikel met bovenstaand opschrift, verschenen in het *Tijdschrift* van 8 Februari jl. Een zeer recente gedachtenwisseling in den Staten-Generaal is voor ons aanleiding daarop terug te komen. In ons artikel hadden wij betoogd, dat de medische adviseur van het A. M. F. (collega WALLER) zich gedwongen had gezien, mede te deelen, dat hij er niet in geslaagd was, een voordracht van geneeskundigen op te maken voor het onderzoek omtrent de hooge ziektecijfers onder de mijnwerkers, waartoe reeds in 1928 door het bestuur van het A. M. F. was besloten. Collega WALLER antwoordt, dat het achterwege blijven der benoeming van geneeskundigen, voren bedoeld, „geenszins” zijn reden vindt in het ontbreken van candidaten, maar dat het een quaestie is van zuiver internen aard, die dus buiten de beoordeeling valt van buitenstaanders.

Deze meening van collega WALLER wordt door andere publicaties niet bevestigd, integendeel in September 1929 en onlangs in den Staten-Generaal is juist het tegengestelde officieel medegedeeld. Bedoeld wordt ten eerst een alinea in het z.g. kort verslag van de vergadering van het bestuur van het A. M. F., waarvan wij evenals in de volgende aanhaling eenige woorden cursiveeren; deze alinea luidt als volgt: „Voor kennisgeving werd aangenomen een mededeeling van den medisch-adviseur, dat het hem na voortgezette pogingen niet gelukt is een voordracht samen te stellen van geneeskundigen voor het onderzoek naar de hooge ziektecijfers, tot welk onderzoek destijds besloten werd”. Ten tweede is bedoeld een mededeeling van den Minister van Waterstaat, voor korten tijd gedaan. Door leden van de commissie van Rapporteurs over het ontwerp van wet tot vaststelling van de begrooting van de staatsmijnen in Limburg voor het dienstjaar 1930 was de vraag gesteld, waarom het besluit tot het instellen van een commissie van geneeskundigen tot onderzoek omtrent het enorme aantal ziektegevallen in de mijnstreek nog steeds niet uitgevoerd werd. In zijn Memorie van Antwoord antwoordde de minister daarop: „De benoeming van de geneeskundige commissie van onderzoek, tot welke instelling in 1928 besloten werd, is vertraagd in verband met de moeilijkheid om geneeskundigen te vinden bereid en in staat tot de vervulling van deze zeer speciale taak”. De verder bij die gelegenheid gesproken minder waardeerende woorden ter zijde latende, wenschen wij er op te wijzen, dat vorenstaande mededeelingen, waarvan aangenomen mag worden, dat zij niet allen grond missen, het betwiste punt van ons artikel bevestigen en de meening van collega WALLER tegenspreken.

Namens het bestuur der afdeling Zuid-Limburg.

Maastricht,

26 Maart 1930.

G. C. F. ROMBOUTS, voorzitter.

P. J. H. LEITH, secretaris.